

บทที่ 8

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน ระบบเสียงของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย เปรียบเทียบระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมันกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย และเสนอผลการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย

ข้อมูลภาษาคะฉิ่นที่นำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ข้อมูลภาษาคะฉิ่นที่ได้จากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน และข้อมูลภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ซึ่งข้อมูลภาษาคะฉิ่นที่ได้จากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมัน ผู้วิจัยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาคะฉิ่นระดับอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และข้อมูลภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์ผู้ออกภาษาคนคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย เพศชาย 1 คน และเพศหญิง 1 คน อายุระหว่าง 20-25 ปี จบการศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่าการศึกษาคณะมัธยมศึกษาในประเทศไทย และมีความสามารถในการใช้ภาษาคะฉิ่นและภาษาไทยได้ดี สถานที่เก็บข้อมูลคือบ้านคนคะฉิ่นที่ถนนเจริญเมือง อ.เมือง จ.เชียงใหม่ โดยใช้รายการคำทั้งหมด 1,074 คำ เมื่อเก็บข้อมูลทั้งสองประเภทแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันและระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยโดยใช้ทฤษฎีสัทวิทยาหน่วยเสียง เปรียบเทียบระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมันกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย รวมทั้งเสนอระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย

ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสรุปได้ดังนี้ ระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันสะท้อนให้เห็นว่าระบบเสียงภาษาคะฉิ่นในอดีตประมาณ 100 กว่าปีที่ผ่านมามีหน่วยเสียงพยัญชนะทั้งหมด 22 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงพยัญชนะกัก / b d j g p t c k ph th ch kh / หน่วยเสียงพยัญชนะเสียดแทรก / z s h / หน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก / m n ŋ / หน่วยเสียงพยัญชนะข้างลิ้น / l / หน่วยเสียงพยัญชนะลิ้นร้าว / r / หน่วยเสียงพยัญชนะกึ่งสระ / w j / พยัญชนะควบกล้ำ 18 ชุด คือ /bj pj phj gi kj khj mj nj br pr phr gr kr kh r bw dw gw lw / หน่วยเสียงสระมีทั้งหมด 8 หน่วยเสียง คือ / i e e : ε a a : o u / สระประสม

3 ชุด คือ /oi/ /ai/ และ /au/ ในระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันไม่มีสัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่สามารถวิเคราะห์หน่วยเสียงวรรณยุกต์จากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมัน แม้ว่าคนคะฉิ่นจะอ่านออกเสียงคำที่เขียนโดยใช้อักษรโรมันให้ผู้วิจัยฟัง และได้ยินเสียงวรรณยุกต์ก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถสรุปได้ว่าเสียงวรรณยุกต์เหล่านั้นจะเหมือนกับเสียงวรรณยุกต์เมื่อประมาณ 100 กว่าปีที่ผ่านมาหรือไม่ เพราะคนคะฉิ่นที่ออกเสียงให้ฟังล้วนเป็นคนคะฉิ่นในชุดปัจจุบันทั้งสิ้นถึงแม้ว่าจะเป็นผู้สูงอายุแล้วก็ตาม

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยพบว่า มีหน่วยเสียงพยัญชนะทั้งหมด 24 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงพยัญชนะกัก / b d j g p t c k ph th ch kh ? / หน่วยเสียงพยัญชนะเสียดแทรก / s z h / หน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก / m n ŋ ŋ / หน่วยเสียงข้างลิ้น / l / หน่วยเสียงลิ้นรวิ / r / หน่วยเสียงพยัญชนะกึ่งสระ / w j / พยัญชนะควบกล้ำ 13 ชุด ได้แก่ /bj pj phj gj kj khj mj br pr phr gr kr khr / หน่วยเสียงสระมีทั้งหมด 10 หน่วยเสียง ได้แก่ / i iː e eː a aː o oː u uː / ซึ่งความสั้นยาวมีนัยสำคัญทางภาษาศาสตร์ระหว่างหน่วยเสียงสระแต่ละคู่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์มีทั้งหมด 4 หน่วยเสียง คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ /55/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์/33/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ /51 / และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ /31/

เมื่อเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย พบว่าระบบเสียงทั้งสองมีความแตกต่างกันอยู่บางประการ ประการแรกคือ ไม่พบหน่วยเสียงพยัญชนะกัก เกิดที่เส้นเสียง /ʔ/ และหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก เกิดที่เพดานแข็ง /ŋ/ ในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมัน เนื่องจากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันไม่มีอักษรแทนหน่วยเสียงกัก เกิดที่เส้นเสียง /ʔ/ สำหรับหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก เกิดที่เพดานแข็ง /ŋ/ ที่ไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมัน เกิดจากความแตกต่างของการวิเคราะห์ในระดับสัทวิทยาของผู้วิจัย เนื่องจากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมัน มีอักษร <NY> ผู้วิจัยวิเคราะห์ให้เป็นเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /nj/ ซึ่งคนคะฉิ่นจะออกเสียงเป็น [ŋ] เช่นเดียวกับหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก เกิดที่เพดานแข็ง /ŋ/ ในระบบเสียงของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ประการที่สองคือความแตกต่างด้านสัทลักษณะของหน่วยเสียงพยัญชนะกัก เกิดที่เพดานแข็ง /j / /c/และ /ch / จากการใช้นางซารา อูสา อายุ 75 ปี ซึ่งเป็นคนคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในรัฐคะฉิ่น ประเทศพม่า และพูดภาษาคะฉิ่นเป็นภาษาแรก อ่านคำคะฉิ่นที่เขียนด้วย <J><TS>และ<CHY> พบว่าออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ก้อง เกิดที่เพดานแข็ง /j / เป็นเสียง [dz] หน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่พ่นลม เกิดที่เพดานแข็ง /c/ เป็นเสียง [ts] และ หน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง พ่นลม เกิดที่เพดานแข็ง /ch/ เป็นเสียง [tsh] ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกรออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะกัก เกิดที่เพดานแข็งของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ซึ่งเป็นคนทวิภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาคะฉิ่น พบว่าจะออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ก้อง เกิดที่เพดานแข็ง /j / เป็นเสียง [dʒ] หน่วยเสียง

พยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่พ่นลม เกิดที่เพดานแข็ง /c/ เป็นเสียง [tʃ] และหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง พ่นลม เกิดที่เพดานแข็ง /ch/ เป็นเสียง [tʃh]

เมื่อเปรียบเทียบพยัญชนะควบกล้ำในระบบเสียงทั้งสองระบบ พบว่าจำนวนพยัญชนะควบกล้ำในระบบเสียงทั้งสองระบบมีความแตกต่างกัน ซึ่งพยัญชนะควบกล้ำ 5 ชุด คือ /bw dw gw lw nj/ ที่ปรากฏในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน ไม่พบในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ทั้งนี้เกิดจากความแตกต่างของการวิเคราะห์ในระดับสัทวิทยา ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ให้พยัญชนะควบกล้ำ /bw dw gw lw / ที่พบในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน ให้เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเดี่ยว /b/ /d/ /g/ /l/ ตามด้วยหน่วยเสียงสระ /u/ สำหรับพยัญชนะควบกล้ำ /nj/ ผู้วิจัยวิเคราะห์ให้เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก เกิดที่เพดานแข็ง /ŋ/ ในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย

เมื่อเปรียบเทียบระบบสระทั้งสองระบบ พบว่าระบบสระทั้งสองระบบมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ หน่วยเสียงสระภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน มีทั้งหมด 8 หน่วยเสียง คือ /i e e: ε a a: o u / ในขณะที่หน่วยเสียงสระในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย มีทั้งหมด 10 หน่วยเสียง คือ /i i: e e: a a: o o: u u: / พบว่าหน่วยเสียง /ε / ซึ่งเคยพบในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน ไม่พบในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ในขณะที่เดียวกันพบว่ามีหน่วยเสียงสระ คือ / i: o: u: / เพิ่มขึ้นมา ซึ่งมีผลให้ความสั้นยาวของเสียงมีนัยสำคัญทางภาษาศาสตร์ในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นของคนคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย สำหรับสระประสมภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมันมีทั้งหมด 3 ชุด คือ /oi / /ai / และ /aw/ ซึ่งในระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์ให้เป็นหน่วยเสียงสระเดี่ยวตามด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ คือ /o:j/ /a:j/ และ /a:w/ ตามการออกเสียงจริงของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ความแตกต่างของสระประสมในทั้งสองระบบนี้เกิดจากความแตกต่างของการวิเคราะห์ในระดับสัทวิทยาของผู้วิจัย เพราะไม่ว่าจะวิเคราะห์ให้เป็น /oi/ หรือ /o:j/ ต่างออกเสียงเหมือนกันคือ [o:i] /ai/ หรือ /a:j/ จะออกเสียงเหมือนกันคือ [a:i] และ /aw/ หรือ /a:w/ จะออกเสียงเหมือนกันคือ [a:u]

เนื่องจากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันไม่มีสัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาคะฉิ่น ผู้วิจัยจึงไม่สามารถสรุปได้ว่าหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่สะท้อนจากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันมีกี่หน่วยเสียง ด้วยเหตุนี้การเปรียบเทียบกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยจึงไม่สามารถทำได้

เมื่อเปรียบเทียบระบบเสียงทั้งสองระบบ พบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างระบบเสียงทั้งสองระบบ คือ ความแตกต่างของการวิเคราะห์ในระดับสัทวิทยาของผู้วิจัย และเมื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงด้านสัทลักษณะของหน่วยเสียงพยัญชนะกัก เกิดที่เพดานแข็ง ซึ่งในอดีตเคยออกเสียง

เป็น [dz] [ts] และ [tsh] ปัจจุบันนี้คนคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยออกเสียงเป็น [dz] [tɕ] และ [tɕh] ซึ่งการออกเสียง [tɕ] สำหรับหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่พ่นลม เกิดที่เพดานแข็ง /c/ และออกเสียง [tɕh] สำหรับหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง พ่นลม เกิดที่เพดานแข็ง /ch/ ซึ่งเหมือนกับการออกเสียงพยัญชนะกัก เกิดที่เพดานแข็งในภาษาไทย และเมื่อพิจารณาหน่วยเสียงสระ / i: o: u: / ที่เพิ่มขึ้นมาในระบบเสียงสระของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย พบว่าความสั้นยาวของเสียงมีนัยสำคัญทางภาษาศาสตร์ในระบบเสียงสระของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย เช่นเดียวกับระบบสระในภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงด้านสัทลักษณะของหน่วยเสียงพยัญชนะกัก เกิดที่เพดานแข็ง และระบบสระของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย น่าจะเกิดจากปัจจัยภายนอกคือ ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การสัมผัสภาษา ทั้งนี้เพราะคนคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย เป็นคนทวิภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาคะฉิ่น และได้รับการศึกษาในระบบการศึกษาไทย ดังนั้นระบบเสียงของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยจึงน่าจะได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย

ผู้วิจัยนำเอาระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยมาเป็นแนวทางในการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย โดยใช้แนวคิดเรื่อง phoneme – based script ผสมผสานกับระบบการเขียนภาษาไทย เนื่องจากการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทยมีกลุ่มเป้าหมายซึ่งจะเป็นผู้ใช้ภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยเป็นสำคัญ ดังนั้นระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทยที่สร้างขึ้นมามีลักษณะใกล้เคียงกับระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทยเพื่อจะใช้เป็นไคเซียม โยงสู่การเรียนรู้ระบบการเขียนภาษาไทย

อภิปรายผล

การศึกษาระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่ใช้อักษรโรมันกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยพบว่า มีทั้งที่เป็นไปตามสมมติฐานและขัดแย้งกับสมมติฐาน โดยในส่วนที่เป็นไปตามสมมติฐานก็คือ ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่ใช้อักษรโรมันไม่ตรงกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ดังจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากระบบสระภาษาคะฉิ่นของผู้พูดที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย มีความสั้นยาวของเสียงสระมีนัยสำคัญทางภาษาศาสตร์ในทุกหน่วยเสียง ในขณะที่ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่ใช้อักษรโรมัน ความสั้นยาวของเสียงสระมีนัยสำคัญทางภาษาศาสตร์เพียงบางหน่วยเสียงเท่านั้น แต่ความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างระบบเสียงภาษาคะฉิ่นทั้งสองระบบนี้กลับมิได้เกิดจากปัจจัยเชิงประวัติ ดังที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ หากแต่ผู้วิจัยเห็นว่าความแตกต่างดังกล่าวเป็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากปัจจัยทางสังคม ในด้านการสัมผัสภาษา ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในระบบเสียงของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยว่า มีความใกล้เคียงกับภาษาไทยเป็นอย่างมาก

จากเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบเสียงของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย อันเนื่องมาจากการสัมผัสภาษานี้ ทำให้เห็นว่าหากจะสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย ก็น่าจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ทั้งในภาษาไทยและภาษาคะฉิ่น

ในการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย ผู้วิจัยพบว่าถ้าใช้เกณฑ์ตามแนวคิด phoneme – based script อย่างเคร่งครัด คือ สัญลักษณ์ 1 สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียง 1 หน่วยเสียงจะก่อให้เกิดปัญหาในการอ่าน ซึ่งขัดแย้งกับระบบการเขียนและการอ่านภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยเริ่มจากการเลือกใช้อักษรไทยที่แทนหน่วยเสียงเดียวกันกับภาษาคะฉิ่น เช่น <ก> แทนหน่วยเสียง /k/ ในภาษาไทยก็จะใช้อักษร <ก> แทนหน่วยเสียง /k/ ในภาษาคะฉิ่น แต่ผู้วิจัยพบว่าหน่วยเสียงพยัญชนะ 4 หน่วยเสียง คือ /j g z ɲ / ในภาษาคะฉิ่น ที่ไม่มีในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทย จึงไม่มีอักษรแทนหน่วยเสียงพยัญชนะเหล่านี้ในภาษาไทย ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยพิจารณาสัญลักษณ์ของหน่วยเสียง /j g z/ แล้วนำเอาอักษรไทยที่แทนหน่วยเสียงที่มีสัญลักษณ์ใกล้เคียงหน่วยเสียงทั้ง 3 หน่วยเสียงในภาษาคะฉิ่น คือ ต่างกันที่ความก้องเพียงลักษณะเดียวมาใช้แทนหน่วยเสียงเหล่านี้ในระบบการเขียนที่สร้างขึ้นแล้วขีดเส้นใต้อักษรเหล่านั้น เพื่อแสดงว่าเป็นหน่วยเสียงที่มีสัญลักษณ์ก้อง ได้แก่ <จ> แทนหน่วยเสียงพยัญชนะก้อง ก้อง เกิดที่เพดานแข็ง /j/ ใช้อักษร <ก> แทนหน่วยเสียง /g/ และอักษร <ช> และ <ซ> แทนหน่วยเสียง /z/ ในระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย สำหรับหน่วยเสียงนาสิก ก้อง เกิดที่เพดานแข็ง /ɲ / ผู้วิจัยไม่สามารถแก้ปัญหาในลักษณะเดียวกับหน่วยเสียงพยัญชนะ /j g z / ข้างต้น ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาโดยการเลือกใช้ตัวอักษรที่แทนหน่วยเสียงที่มีสัญลักษณ์ใกล้เคียงกันเพียงบางประการมาแทนหน่วยเสียงนี้ได้แก่ <ญ> ซึ่งแทนหน่วยเสียงพยัญชนะกึ่งสระ เกิดที่เพดานแข็ง /j/ ในภาษาไทยและพอจะอนุโลมให้ใช้อักษร <ญ> แทนหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก เกิดที่เพดานแข็ง /ɲ/ ในภาษาคะฉิ่น เพราะเสียง /ɲ / และ /j/ เป็นหน่วยเสียงที่มีฐานกรณ์เพดานแข็งเหมือนกัน ต่างกันที่ /ɲ/ เป็นหน่วยเสียงนาสิก และ /j/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกึ่งสระหรือเสียงเปิด

การเลือกอักษรแทนหน่วยเสียงพยัญชนะภาษาคะฉิ่นโดยการเลือกใช้รูปพยัญชนะ 1 รูป แทนหน่วยเสียง 1 หน่วยเสียง จะก่อให้เกิดปัญหาในการอ่าน เนื่องจากอักษรบางรูปไม่สามารถผันได้ครบทุกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ในการเลือกใช้อักษรแทนหน่วยเสียงพยัญชนะภาษาคะฉิ่นจึงคำนึงถึงปัญหาในการอ่านเสียงวรรณยุกต์ด้วย ดังนั้นหน่วยเสียงบางหน่วยเสียงจึงจำเป็นต้องใช้รูปพยัญชนะ 2 รูป แทนหน่วยเสียงเพียงหน่วยเสียงเดียว เช่น <ช> กับ <ค> ฯลฯ โดยพิจารณาว่าหากหน่วยเสียงใดแทนด้วย อักษรต่ำในภาษาไทยและมีอักษรสูงเป็นคู่ จะเลือกใช้อักษรสูง-ต่ำนั้นมาแทนหน่วยเสียงเดียวกันในภาษาคะฉิ่น เช่น <พ> ซึ่งเป็นอักษรต่ำที่แทนหน่วยเสียง /ph/ และ <ผ> เป็นอักษรสูงที่แทนหน่วยเสียง /ph/ เหมือนกัน ดังนั้นจึงเลือกใช้รูปพยัญชนะ 2 รูปนี้ คือ <พ> และ <ผ> แทนหน่วยเสียง /ph/ ในภาษาคะฉิ่น เพื่อจะได้ออกเสียงได้ครบทั้ง 4 เสียงวรรณยุกต์ เช่นเดียวกับภาษาไทย ได้แก่ <ฟ้า> /pha:⁵⁵/ <ฟา> / pha³³/ <ฝ้า> / pha:⁵¹/ <ฝ่า> / pha:³¹/ ฯลฯ สำหรับหน่วยเสียงใดที่แทนด้วยอักษรต่ำ ที่ไม่มีคู่เป็น

อักษรสูง เช่น <ม> แทนหน่วยเสียง /m/ ผู้วิจัยจะใช้ <h> นำอักษรต่ำเหล่านั้น เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาในการออกเสียงได้แก่ <ม่า> /ma:⁵⁵/ <มา> /ma:³³/ <หม่า> /ma:⁵¹/ <หม่า> /ma:³¹/

ในการเลือกรูปสระแทนหน่วยเสียงสระภาษาคะฉิ่นสามารถเลือกรูปสระแทนหน่วยเสียงสระได้ทุกหน่วยเสียง เนื่องจากเมื่อเทียบสัทลักษณะของหน่วยเสียงสระภาษาคะฉิ่นกับหน่วยเสียงสระภาษาไทย พบว่ามีสัทลักษณะใกล้เคียงกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกรูปสระ ภาษาไทยที่แทนหน่วยเสียงสระที่มีสัทลักษณะใกล้เคียงกับหน่วยเสียงสระภาษาคะฉิ่น แทนหน่วยเสียงสระนั้นในภาษาคะฉิ่น เช่น <e> แทนหน่วยเสียงสระหน้า กลาง ปากไม่ห่อ เสียงยาว /e:/ ในภาษาไทย ก็จะเลือกใช้ <e> แทนหน่วยเสียงสระหน้า กลาง ปากไม่ห่อ เสียงยาว /e:/ ในภาษาคะฉิ่นเช่นกัน

สำหรับการเลือกรูปวรรณยุกต์แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาคะฉิ่น ผู้วิจัยพบว่าหน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาคะฉิ่น ทั้ง 4 หน่วยเสียง มีสัทลักษณะใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยคือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ /55/ มีสัทลักษณะใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์สูง(ตรี) ซึ่งแทนด้วยรูปวรรณยุกต์ <ˉ> หน่วยเสียงวรรณยุกต์ /33/ มีสัทลักษณะใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์กลาง(สามัญ) ซึ่งไม่มีรูปวรรณยุกต์แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์นี้ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ /51/ มีสัทลักษณะใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตก(โท) แทนด้วยรูปวรรณยุกต์ <˘> และ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ /31/ มีสัทลักษณะใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่ำ(เอก) แทนด้วยรูปวรรณยุกต์ <˙> ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้รูปวรรณยุกต์ <ˉ> แทนด้วยหน่วยเสียงวรรณยุกต์ /55/ ไม่มีรูปวรรณยุกต์สำหรับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ /33/ <˘> แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ /51/ และ <˙> แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ /31/

ตัวอย่างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่น โดยใช้อักษรโรมันและอักษรไทย

การถ่ายทอดเสียงโดยใช้สัทอักษรสากล

/ mo:j³³ chiŋ³¹ ra:j⁵⁵ nin³³ go:n³³ wa:³³ go:³¹ ʔa³¹ mju:³³ la³¹ ŋa:j³¹ the³¹ la³¹ ŋa:j³¹ phe³¹
la:j³¹ ka:³³ ka³¹ ran³³ jo³¹ ŋut³¹ jaŋ³¹ da:j³³ ni⁵⁵ go:³¹ tiŋ³³ naŋ³³ ŋa:³³ ʔa:j³³ cha³¹ ra:³³ de³¹ wa:³³
mat³¹ sa:j³³ /

ระบบการเขียนภาษาคะฉิ่น โดยใช้อักษรโรมัน

< Moi chyingrai Ningawn Wa gaw amyū langai hte langai hpe laika karan jaw ŋut yang dai ni gaw tingnang nga ai chyara de wa mat sai. >

ระบบการเขียนภาษาละตินโดยใช้อักษรไทย

< โมย ฉิ่ง-ราย นิน-โกน วา โก่อ๋ อะ-มยิว หละ-ง่าย และ หละ-ง่าย เพะ หล่าย-กา กะ-รัน
 เจาะ หงุด หยั่ง คาย นิ โก่อ๋ ติง-นัง งา อาย ฉะ-รา เตะ วา หมัด ซาย . >

คำแปล

“ทวดสวรรค์ชื่อ นินโกนวา ได้ประทานอักษรให้แก่คนละติน แต่เมื่อประสบปัญหาภาวะแห้งแล้ง
 และขาดแคลนอาหาร คนละตินจึงนำเอาตัวอักษรนั้นมาประกอบอาหาร ทำให้ไม่มีตัวอักษรใช้”

เมื่อเปรียบเทียบระบบการเขียนภาษาละตินที่เป็นอักษรโรมันกับระบบการเขียนภาษาละตินที่
 เป็นอักษรไทย พบว่าระบบการเขียนภาษาละตินโดยใช้อักษรไทยมีข้อดีกว่าดังนี้

1. ระบบการเขียนภาษาละตินโดยใช้อักษรไทยมีสัญลักษณ์ครอบคลุมระบบเสียงภาษาละติน
 ของผู้พูดภาษาละตินที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยทุกหน่วยเสียง ซึ่งถ้าพิจารณาถึงระบบพยัญชนะใน
 ระบบการเขียนภาษาละตินโดยใช้อักษรไทยจะมีอักษร <อ> แทนหน่วยเสียงพยัญชนะกัก เกิดที่เส้นเสียง
 /ʔ/ ในขณะที่ระบบการเขียนภาษาละตินที่เป็นอักษรโรมันไม่มีอักษรแทนหน่วยเสียงพยัญชนะนี้ สำหรับ
 ระบบสระภาษาละตินของผู้พูดภาษาละตินที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยซึ่งความสั้นยาวของเสียงมี
 นัยสำคัญทางภาษาศาสตร์เช่นเดียวกับภาษาไทย ดังนั้นการใช้รูปสระภาษาไทยแทนหน่วยเสียงสระ
 ภาษาละตินจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสม เพราะจะทำให้การอ่านออกเสียงคำภาษาละตินที่เขียนด้วยอักษรไทย
 ได้ตรงกับการออกเสียงจริง และสิ่งสำคัญคือในระบบการเขียนภาษาละตินโดยใช้อักษรไทยจะมี
 สัญลักษณ์แทนเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งจะช่วยให้การออกเสียงวรรณยุกต์ในคำแต่ละคำได้อย่างถูกต้อง
 แม่นยำโดยไม่ต้องเดาจากบริบท และช่วยให้ผู้ที่เริ่มเรียนภาษาละตินไม่สับสนในการอ่าน ซึ่งระบบการ
 เขียนที่สมบูรณ์จะต้องมีสัญลักษณ์ครอบคลุมแทนเสียงสำคัญหรือหน่วยเสียงทุกหน่วยเสียงในระบบ
 เสียงของภาษานั้น

2. ระบบการเขียนภาษาละตินโดยใช้อักษรไทยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้พูดภาษาละตินที่เกิด
 และเติบโตในประเทศไทยในการเชื่อมโยงไปสู่การอ่านออกเขียนได้ และการเรียนรู้ภาษาไทยในอนาคต
 ถ้าคนละตินสามารถอ่านออกเขียนได้จากการเรียนระบบการเขียนภาษาละตินโดยใช้อักษรไทย จะทำให้
 คนละตินเริ่มเรียนรู้อักษรไทยก่อนที่จะเริ่มเรียนภาษาไทยเมื่อเข้าเรียนในระบบการศึกษาไทย ซึ่งใช้
 ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอน คนละตินจะเรียนหนังสือได้ง่ายขึ้นและเร็วขึ้นกว่าเมื่อก่อน เพราะ
 ไม่ต้องปรับเปลี่ยนการอ่านเขียนภาษาละตินจากอักษรโรมันเป็นอักษรไทย จึงช่วยให้คนละตินพบ

อุปสรรคในการเรียนในโรงเรียนไทยน้อยลง เพราะระบบการเขียนภาษาไทย และระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นเป็นอักษรไทยมีลักษณะใกล้เคียงกัน

3. ระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทยจะช่วยสร้างจิตสำนึกความเป็นไทยให้กับคนคะฉิ่นถ้าหากคนคะฉิ่นมีระบบการเขียนที่ใช้อักษรเขียนภาษาเช่นเดียวกับคนไทย จะทำให้คนคะฉิ่นรู้สึกว่าตนเองเป็นคนไทย ย่อมจะไม่สร้างปัญหาให้กับประเทศไทยเหมือนกับปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศพม่า ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่เน้นการพัฒนาชนบทและเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ หากว่าคนคะฉิ่นยังใช้ระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันก็จะยังคงรู้สึกว่าตนเองเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย เพราะระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมันนั้น เชื่อมโยงกับคนคะฉิ่นที่อาศัยอยู่ในรัฐคะฉิ่นประเทศพม่า ดังนั้นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยสร้างความมั่นคงให้กับชาติคือ การสอนให้คนคะฉิ่นได้เรียนรู้ระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย

ข้อเสนอแนะ

สำหรับผู้สนใจศึกษาระบบเสียงภาษาคะฉิ่นและภาษาชนกลุ่มน้อยอื่นๆ ในตระกูลทิเบต-พม่า และการสร้างระบบการเขียนภาษาชนกลุ่มน้อยโดยใช้อักษรไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. น่าจะมีการศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาคะฉิ่นกลุ่มต่าง ๆ เช่น มารู ลีซู เถารี ฯลฯ โดยใช้ตัวแปรทางสังคม เช่น เพศ อายุ การศึกษา เป็นต้น
2. น่าจะมีการนำระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทยที่สร้างขึ้นมาสืบค้นมาสร้างบทเรียนเบื้องต้น และนำไปทดลองสอนให้กับคนคะฉิ่น เพื่อทดสอบทัศนคติต่อระบบการเขียนที่สร้างขึ้นมาและเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบการเขียนที่สร้างขึ้นมาใหม่
3. น่าจะมีการสร้างระบบการเขียนโดยใช้อักษรไทยสำหรับภาษาชนกลุ่มน้อยบางกลุ่มที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและยังไม่มีระบบการเขียนที่เป็นอักษรไทยใช้เขียนภาษาของตน